

عنوان مقاله:

رابطه انتقال مجدد مواد با تنش خشکی قبل و بعد از گلدهی در ارقام مختلف گندم آبی

محل انتشار:

اولین همایش ملی مباحث نوین در کشاورزی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

شهرام الیاسی - استادیار گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

داود ارادتمند اصلی - دانشجوی سابق کارشناسی ارشد زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

ماده خشک تجمع یافته در ساقه گندم (*Triticum spp*) تا زمان گلدهی و همچنین پس از آن نقشی اساسی را در پرکردن دانه بخصوص در شرایط نامساعد دارد. به منظور بررسی رابطه بین تنش خشکی و انقزال مجدد مواد در ارقام مختلف گندم یک آزمایش مزرعه ای در سال 1387 در مزرعه تحقیقاتی ایستگاه گریزه سنج واقع در استان کردستان اجرا شد. آزمایش به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. کرت های اصلی شامل سطوح مختلف تنش خشکی و کرت های فرعی شامل ارقام مختلف گندم نان بود. تنش خشکی شامل T1: حذف یک نوبت آبیاری قبل از گلدهی (35-50 زادوکس)، T2: آبیاری کامل تا ده روز بعد از گلدهی و قطع آن تا رسیدگی کامل (70 زادوکس به بعد) و T3: شاهد (آبیاری کامل) و ارقام نیز شامل الوند و شهریار (نیمه پاکوتاه)، MV17 (پاکوتاه) و توس (پابلند) بودند. نتایج نشان داد که تیمار تنش قبل از گلدهی با 86/6 گرم بر متر مربع بیشترین انتقال مجدد را به همراه داشت و تیمارهای تنش بعد از گلدهی و شاهد به ترتیب در مراحل بعدی قرار گرفتند. رقم شهریار در تنش قبل از گلدهی با 104/8 رگم بر متر مربع بیشترین انتقال مجدد را در بین ارقام به خود اختصاص داد. حداکثر کارایی انتقال مجدد در تیمار تنش قبل از گلدهی نیز متعلق به رقم نیمه پاکوتاه الوند با 57/4 درصد و بالاترین کارایی بعد از گلدهی مربوط به رقم پابلند توس با 37 درصد بود. میزان انتقال مجدد مواد در تیمار تنش قبل از گلدهی (35-50 زادوکس) نسبت به دوتیمار دیگر بیشتر است. تنش قبل از گلدهی در ارقام نیمه پاکوتاه و تنش بعد از گلدهی در ارقام پابلند موجب افزایش انتقال مجدد و کارایی شد.

کلمات کلیدی:

انتقال مجدد، تنش خشکی، گلدهی، گندم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/162734>

